

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Економіко-правовий факультет

**П'ЯТІ ЮРИДИЧНІ ДИСПУТИ
З АКТУАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ
ПРИВАТНОГО ПРАВА**

*присвячені пам'яті
Є. В. Васьковського*

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної
конференції

(до 150-річчя Одеського національного
університету імені І. І. Мечникова)

Одеса, 22 травня 2015 р.

Одеса • «Астропринт» • 2015

УДК 341.9(063)
ББК 67.93.я431
П992

Книга містить матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «П'ять юридичні диспути з актуальних проблем приватного права», присвяченої пам'яті Є. В. Васьковського, яка відбулася на економіко-правовому факультеті Одеського національного університету імені І. І. Мечникова 22 травня 2015 р.

Конференція проводилась згідно з Програмою заходів, присвячених 150-річчю Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Відповідальний редактор
І. С. Канзафарова, доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України

Матеріали подані в авторській редакції.

Відповідальність за достовірність змісту та якість оформлення статей несуть учасники конференції та особи, які рекомендували матеріали до друку.

ISBN 978-966-190-987-7

© Одеський національний
університет імені І. І. Мечникова,
2015

в німецькому цивільному праві шляхом відкидання вольового наміру (*animus*), який за римським приватним правом був обов'язковим елементом володіння (*possecio*) та поєднувався із фактичним володінням над річчю (*corpus*).

Література

1. Гражданское право : учебник. В 2 томах. Том 2. [Текст] / Под ред. Е. А. Суханова. — М. : БЕК, 1994. — 432 с.
2. Гражданское право : учебник : в 3 т. Т. 2. [Текст] / В. В. Байбак, Е. Ю. Валявина, И. А. Дроздов [и др.]; отв. ред. Ю. К. Толстой, Н. Ю. Рассказова. — [Изд. 5-е, перер. и доп.]. — М. : Проспект, 2012. — 928 с.
3. Василевская Л. Ю. Учение о вещных сделках по германскому праву [Текст] / Л. Ю. Василевская. — М. : Статут, 2004. — 538 с.

D. A. Minchenko

PhD student of The Department
of International Law and International Relations
of The National University «Odesa Law Academy»

LEGAL REGULATION OF THE RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF FOREIGN JUDGMENTS WITHIN THE EUROPEAN UNION

The main principle of the existence of the European Union is the free movement of goods, services, labour, and capital (which includes judgements). The original and primary objective of the harmonisation of European law and procedure was the facilitation of the recognition and enforcement of European judgements within the territory of the European Community.

The Brussels Convention 1968 laid down a very lenient framework of recognition and enforcement of judgements issued by the courts of European Union. The succeeding act — the European Regulation 44/2001 made recognition and enforcement of European judgements even easier, while the latest European Regula-

tion 1215/2012 (in force from 10.01.2015) envisages even the abolition of exequatur.

To make it clear, the Brussels I Regulation applies in civil and commercial matters whatever the nature of the court or tribunal. In the part of recognition and enforcement of judgements — the Regulation applies for judgements with international element. Pursue to the doctrine of private international law, the international element can be: (i) object that is located in the foreign state; (ii) foreign party; (iii) legal fact.

The rationale behind the recognition and enforcement rules in European Union is the principles of reciprocity and comity. The principle of reciprocity presupposes that each party to a case will give equal respect to the laws and customs of the other party. Comity is legal reciprocity — the principle that one jurisdiction will extend certain courtesies to other jurisdictions, particularly by recognising the validity and effect of their executive, legislative, and judicial acts. The term refers to the idea that courts should not act in a way that demeans the jurisdiction, laws, or judicial decisions of another jurisdiction.

Thus, Recital 16 of the Brussels Regulation provides that «mutual trust in the administration of justice in the European Community justifies judgements given in a Member State being recognised *automatically* without the need for any procedure except in cases of dispute» [1] Further, article 33 provides that a judgement given in a Member State shall be recognised without any special procedure being required. Therefore, basing on mutual trust amongst Members States of the European Union, there is no separate special procedure to recognition of judgements issued by courts of foreign Member State.

However, the special procedure is provided for enforcement of foreign court judgements. Article 38 of the Brussels Regulation provides that «judgments given in a Member State and enforceable there can be enforced in another Member State after being declared enforceable there (or registered in the United Kingdom) on application by anybody who has an interest in the matter».

Brussels I Regulation establishes simplified and accelerated exequatur proceedings. The exequatur procedure can be provision-

ally divided into two stages. During the first stage, the application has to be filed to the court that has territorial jurisdiction on the basis of the domicile of the party against whom enforcement is sought or of the place of enforcement (article 39 of the Regulation).

The procedure for making such application is governed by the law of the Member State in which the enforcement is sought. The party applying for the enforcement must produce a copy of the judgement, which satisfies the conditions necessary to establish its authenticity as well as the certificate issued by the court or competent authority of a Member State where a judgement was given. Whether required by the court, a translation of the documents should also be produced.

After the review of these formalities, the court issues the declaration of enforceability («exequatur»). Usually the first stage of exequatur lasts less than two weeks, most of the time a party seeking the enforcement of a judgement does not need a legal help.

The second stage starts when the declaration is issued, it then should be served to the debtor, who has the right to appeal within one month of the service thereof.

The practice is that only 1 to 5% of exequaturs are appealed. In addition, the process of appeal may take from 1 month to 3 years. Overall, the system works consistently with 90 to 100% of the applications being successful, and usually exequatur is obtained very quickly.

It is possible to refuse to recognise a foreign judgment if recognition would be contrary to public policy or irreconcilable with an earlier judgment, or where the document initiating the proceeding has not been served in good time or the other party does not appear.

However, the courts where enforcement takes place are bound by the findings of the courts of origin, and therefore cannot review the merits of the case itself.

As have been mentioned earlier, the new regulation abolishes the procedure of exequatur. In addition, the aim of making cross-border litigation less time-consuming and costly justifies the abolition of the declaration of enforceability prior to enforcement in

the Member State addressed. As a result, a judgement given by the courts of a Member State should be treated as if it had been given in the Member State addressed.

Bibliography

1. Council Regulation (EC) No. 44/2001 of 22 December 2000 on Jurisdiction and the Recognition and Enforcement of Judgments in Civil and Commercial Matters [Electronic resource]. — Mode of access: <http://curia.europa.eu/common/recdoc/convention/en/textes/2001r0044.htm>.
2. Regulation (EU) No 1215/2012 of the European Parliament and of the Council of 12 December 2012 on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters (recast) [Electronic resource]. — Mode of access: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:32012R1215&from=EN>

О. М. Нагуш

старший викладач кафедри загальноправових
дисциплін та міжнародного права
Одеського національного університету
імені І. І. Мечникова

ВНЕСОК ШКОЛИ ГЛОСАТОРІВ У РОЗВИТОК НАУКИ МІЖНАРОДНОГО ПРИВАТНОГО ПРАВА

Наука міжнародного приватного права зародилась тоді, коли, на думку О. М. Макарова, очевидними стали передумови для виникнення колізійних питань: співіснування територіально відокремлених цивільних правопорядків та інтенсивний цивільний обіг, що охоплює ці території [1, с. 27]. Це стало можливим в епоху пізнього Середньовіччя, коли на зміну системі особистих племінних прав прийшла система територіально відмежованих норм, коли поряд із основним джерелом права — римським правом стали з'являтися місцеві норми цивільного права.

Такі норми, що являли собою або кодифікації стародавніх звичаїв, або нові муніципальні статuti, стали з'являтися в ав-